

Gruppe 2

Personer født efter 1918 og stadig i aktiv tjeneste den 1. april 1977 opnår heller ikke nogen tjenestemandspension. Der er ingen juridiske betænkeligheder forbundet hermed. De har ikke nogen kontraktmæssig ret til at opnå større pension end den almindelige folkepension, og offentligt er de underkastet den til enhver tid gældende tjenestemandsløvgivning. For denne gruppe vil indkomstskattefjernelsen betyde så umådeligt meget, at de herved opnår rigelig kompensation for den »lønnedgang«, som ligger i, at de til sin tid må affinde sig med den samme folkepension som andre. Når de går på pension, har økonomien været sund så længe, at folkepensionssatserne forventes at være kommet op på et langt højere niveau end hidtil kendt.

Gruppe 3

De tjenestemænd, der er født i 1918 eller tidligere, har i vidt omfang indrettet deres tilværelse på, at de vil få tjenestemandspension, og jo ældre de pågældende er, des mere uopretteligt afbræk vil der ligge i fortabelsen af tjenestemandspension. Der indrettes derfor en skala baseret på de nuværende tjenestemandspensionssatser inkl. de i kraft af januarpristallet 1977 optjente dyrtidsportioner, men ikke nogen dyrtidsdækning for tiden herefter.

Udgangspunktet for skalaen er, at indkomstskattelettelsen typisk vil have stor betydning for de pågældende, hvorfor den højeste pensionsats bliver 40 pct. af den nuværende. Den vil gælde for de personer, der er født før 1. april 1908, mens den, der er født i april kvartal 1908, får 39 pct. af det foran nævnte tjenestemandspensionsbeløb, og således falder procenten med én for hvert kvartal, der er tale om frem til 1 pct. for de, der er født i oktober kvartal 1916.

Hvis tjenestemandspensionen herefter er større end folkepensionen, udbetales alene tjenestemandspension. Er folkepensionen omvendt større end tjenestemandspensionen, er det alene folkepensionen, der udbetales. Dette vil igen i praksis sige, at mærsken ikke skal tilfalde tjenestemænd, der ved begyndelsen af finansåret 1977/78 er yngre end 66-67 år, og at med andre ord også de 60-66

årige så at sige alle reelt vil falde ind under gruppe 2 og derfor ikke opnå særpension.

Gruppe 4

Tilbage er de personer, som allerede før den 1. april 1977 havde opnået aktuel tjenestemandspension.

Her er hovedsynspunktet det, at de i gennemsnit skal bevare det samme disponible pensionsbeløb, som de var berttigede til i marts måned 1976. Gennemførelsen heraf må teknisk udformes lidt forskelligt i de sidste tre kvartaler af 1977 (a) og perioden efter 1. januar 1978 (b).

ad a:

I anledning af, at den skattefri bundgrænse for 1977 forhøjes til 25.000 kr., vil der ikke ske nogen realforringelse for de pågældende pensionister ved, at der sker et nedslag på 600 kr. månedligt i udbetalingsbeløbet til dem. Med andre ord foreslås det, at disse pensionister i de sidste ni måneder af 1977 som tjenestemandspension plus folkepension minus samordningsfradrag får det samme beløb udbetalt som for marts 1977, men med et yderligere fradrag på 600 kr. Hvis det almindelige folkepensionisbeløb herefter er højere (eller bliver det i løbet af perioden) overgår de pågældende med det samme fra at være tjenestemandspensionister til at være almindelige folkepensionister.

ad b:

Fra 1. januar 1978 bliver pensionsbeløbet på 50 pct. af udbetalingen i marts 1977, dog mindst den almindelige folkepension. Fra den nævnte dato opnås jo, at indkomstsskatten kun tager 50 pct. af, hvad vedkommende tjener skattepligtigt ud over 60.000 kr.

ad gruppe 2-4:

Selv med de anførte begrænsninger vil tjenestemandspensionisterne være væsentligt bedre stillet, end de med nogen rimelighed kunne forvente, dengang de - måske i 1932, måske 1947 - indtrådte i deres tjenestemandstilling.

Der er ikke nogensomhelst reel vægt i at henvise til, at de pågældende i en årrække (før 1969) har været udsat for nogle bogholderimanipulationer, hvorved deres fulde skattepligtige bruttoløn på papiret er blevet